

# Οι ηλικίες του γελοίου είναι οι ηλικίες του ανθρώπου

της Χριστίνας Κόκκοτα-Παναγοπούλου

Ενα ευφύεστατο και ευτυχέστατο θεατρικό πάντεμα είχαμε την ευκαιρία να παρακολουθήσουμε το βράδυ της περασμένης Παρασκευής στα πλαίσια των εκδηλώσεων του 13ου Φεστιβάλ του Οργανισμού Καλλιτεχνικών και Πολιτιστικών Εκδηλώσεων. Και αυτό γιατί τα έξοχα κείμενα του **Κώστα Γεωργουσόπουλου** συναντήθηκαν με την υποκριτική τέχνη του πάντοτε απολαυστικού **Θύμιου Καρακατσάνη** σε μια σύζευξη πρωτότυπη τόσο ως προς τη σύλληψη όσο και ως προς την πραγμάτωσή της.

Μια ολόκληρη τοιχογραφία από σημαντικούς κωμικούς μονόλογους ξετυλίχθηκε στη σκηνή του κατόρθου από κόσμο Αρχαίου Ωδείου, για να φωτίσουν ατομικά και κοινωνικά ελαττώματα, όπως εκείνο της φανυλότητας, της δειλίας, της απέλειας, της ματαιοδοξίας, της μικροπολιτικής, της υποκρισίας μέσα από κείμενα του Αριστοφάνη, του Μένανδρου, του Παύλου, του Σαίππερ, του Μολιέρου, του Γκόγκολ, των δικών μας Χουρμούζη και Ψαθά και να καταδείξουν πως ο επώδυνος δρόμος της γελοιότητας είναι ο δρόμος της ανθρωπότητας.

Την μακρά διαδρομή των κωμικών ρόλων διέτρεξε με μαεστρία ο κορυφαίος ηθοποιός **Θύμιος Καρακατσάνης** έχοντας στο πλευρό του την κόρη του **Αλεξάνδρα** στα πρώτα της θεατρικά βήματα βασισμένα στα χνάρια της κωμικής τέχνης του πατέρα της.

Για μια ακόμα φορά ο **Θ. Καρακατσάνης** απέδειξε την κλάση του και επιστρατεύοντας τα εργαλεία της υποκριτικής του τέχνης έδωσε ρεαλιστή ηθοποιία, απρόβλεπτος στους ρυθμούς του έπαιξε με το σώμα, το νου και την ψυχή του προκαλώντας το αυθόρμητο γέλιο του κοινού, και το θερμό χειροκρότημά του. Με έντονα τα στοιχεία της

μυμικής στην υποκριτική του, τα κλοουνίστικα τερτίτια, τις κωμικές μούτες και το λαϊκό στήσιμο διήλθε μέσα από τους κωμικούς μονόλογους, φωτίζοντας το μήνυμά τους με περιωπή σαφήνεια. Ως γνήσιος κωμικός δεν ήσαν λίγες οι φορές, που αυτοσχεδίασε, χρησιμοποιώντας εύστοχες ατάκες και με άνεση κινήθηκε εκτός κειμένου, κάνοντας υπαινιγμούς και επιχειρώντας αναφορές σε γεγονότα της σύγχρονης κοινωνικής και πολιτικής ζωής του τόπου μας.

Με φιλοσοφική διάθεση στην εισαγωγή των μονολόγων και με ευρηματικό ύφος στην δραματουργική τους απόδοση ενθουσίασε το κοινό.

Συμπαθέστατη η νεαρή **Αλεξάνδρα Καρακατσάνη** στάθηκε με αξιοπρέπεια στο πλευρό του πατέρα της, πλάθοντας με νεανική φρεσιά τον ρόλο του μικρού κλόουν που μυείται στην δραματουργική τέχνη μέσα από τη συσσωρευμένη γνώση και εμπειρία ενός μεγάλου κλόουν. Χαριτωμένος ο **Παναγιώτης Μεντής** έδωσε επιτυχημένα με το ντουέτο πατέρα και κόρης στο ρόλο του αφηγητή που θύμιζε στον κλόουν και το κοινό το μήνυμα του επόμενου ρόλου.

Έξοχα τα κείμενα του **Κώστα Γεωργουσόπουλου** συνέγραψαν σε ενιαία γλώσσα και ύφος κωμικούς μονόλογους από έργα διαφόρων εποχών και διαφόρων κωμικών στυλ, συγκροτώντας ένα μοναδικό κολλάζ, που φώτιζε τις ηλικίες του γελοίου και της ποικιλίας της κωμικής τέχνης από την εποχή του Αριστοφάνη ως τον σύγχρονο Ψαθά. Μόνο ένας θεατράνθρωπος του κύρους και της παιδείας του **Κώστα Γεωργουσόπουλου** θα μπορούσε να συνθέσει ένα συνεχές κείμενο διαπλέκοντας ρόλους με διαφορετικό χωρόχρονο αλλά με κοινό τον θεματικό άξονα, την

προβολή του γελοίου.

Την σκηνοθετική φροντίδα της παράστασης είχε ο **Θανάσης Θεολόγης**, που υπηρέτησε φιλότιμα την ιδέα του κειμενογράφου για το στήσιμο της πρωτότυπης αυτής παράστασης ενώ το σκηνικό του **Μ. Σδούγκου** ευφάνταστο και ευρηματικό μας ξαναγούσε στον ιδιαίτερο χώρο κάθε ηθοποιού, εκεί όπου συντελούνται οι απειράριθμες μεταμορφώσεις του, για να γίνει ένας άλλος άνθρωπος και να προβάλει έναν άλλο ρόλο. Όλα τα σύνεργα τα απαραίτητα για την μεταμόρφωση επί σκηνής, σκόρπια κοστούμια θεάτρου, ανοιχτές ομπρέλλες, περσόνες, καπέλα, μάσκες, όλα στην υπηρεσία του παλιότσου. Ενα σκηνικό που μας ταξίδευε στην κρυφή γοητεία των θεατρικών παρασκηνίων.

Τα κοστούμια απόλυτα εναρμονισμένα με το πνεύμα της παράστασης είχαν έντονο το κλοουνίστικο και μπουφόνικο στοιχείο, ενώ φανερή ήταν η προσπάθεια να καταδειχθούν μέσα από αυτά οι διαφορετικές ενδυματολογικές τάσεις, που χαρακτηρίζαν την κάθε εποχή, στην οποία διαδραματίζονταν ο ρόλος.

Μια πρωτότυπη ιδέα και σύλληψη του **Κ. Γεωργουσόπουλου** αξιοποιήθηκε έντομα και ζωντάνεψε απολαυστικά χάρις στο υποκριτικό ταλέντο και το κωμικό εύρος του **Θ. Καρακατσάνη**. Η ευχή μας και προσδοκία μας να ξανασυντηθούν εξ ίσου δημιουργικά και στο μέλλον οι δύο αυτοί σπουδαίοι θεατράνθρωποι για το καλό του θεάτρου και του θεατρικού κοινού.

\* Η Χριστίνα Κόκκοτα-Παναγοπούλου είναι φιλόλογος του Πειραματικού Γυμνασίου